

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/493/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111225631
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2111225631.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, W., t.č. U. XXX/X, D. Q. T., za účasti vedľajšieho účastníka: 1. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Námestie SNP 7, Stropkov a vedľajšieho účastníka 2. OZ Právna pomoc spotrebiteľov, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, Košice, zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Mikluš, Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 380,49 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka 1 a navrhovateľa, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 4. júla 2012, č.k. 37C/61/2012-47, proti časti uznesenia o priznaní náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi 1, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi 1 m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1 sumu 43,02 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia, do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania účastníkov rozhodol, že navrhovateľ a odporkyňa nemajú právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1 sumu 30,- Eur ako náhradu trov právneho zastúpenia do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1 JUDr. Ambróza Motyku. Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Napokon rozhodol, že vracia navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 15,87 Eur, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil v časti zastavenia konania s použitím § 96 ods. 1 a 3 O.s.p., s tým, že konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu, ku ktorému došlo pred začatím prvého pojednávania a preto k takémuto dispozitívnemu úkonu nebol potrebný ani súhlas odporkyne, ani vedľajších účastníkov vystupujúcich na jej strane. O priznaní náhrady trov konania účastníkov rozhodol v súlade s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pretože konanie bolo zastavené navrhovateľ ani odporkyňa o náhradu trov konania nepožiadali.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 1 v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, že mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 30,- Eur s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o drobný spor, pričom účtované trovy právneho zastupovania vedľajšieho účastníka 1 vo výške 43,02 Eur sú podľa názoru súdu zjavne neprimerané voči pohľadávke a hlavne oproti vykonaným úkonom právnej pomoci zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1. Súd preto využil právo zníženia náhrady trov konania, pretože obdobné podanie ako v súdenom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka 1 podáva

hromadne. Jedná sa o podania právne jednoduché, ktoré koniec koncov mohol vykonať aj samotný vedľajší účastník bez zastúpenia právnym zástupcom, teda advokátom, pretože Združenie na ochranu spotrebiteľa by malo disponovať pri predpoklade pomoci od združenia založeného za účelom ochrany spotrebiteľa osobou, ktorá uvedené jednoduché podania je schopná a spôsobilá vykonať.

Vedľajšiemu účastníkovi 2 náhradu trov konania nepriznal vôbec, nakoľko jedným z predpokladov vzniku nároku na náhradu trov konania je účelnosť a nevyhnutnosť potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva. Navyše vedľajší účastník 2 si náhradu trov konania ani neuplatnil.

O vrátení súdneho poplatku rozhodol v súlade s ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu v časti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi 1 vystupujúceho na strane odporcu podal odvolanie navrhovateľ i samotný vedľajší účastník.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní I navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi 1 zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi 1 náhradu trov konania neprizná a zároveň si uplatnil náhradu trov konania v odvolacom konaní vo výške 19,12 Eur za 1 úkon právnej služby vrátane režijného paušálu a DPH za podané odvolanie. Zastáva názor, že vedľajší účastník 1 Združenie na ochranu spotrebiteľa musí sám z podstaty svojej existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, pričom má možnosť využívať aj podporu Ministerstva. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/259/2011, 5Co/26/2012, ktorých prípadoch súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Obdobne poukázal aj na dôvodovú správu zákona č. 384/2008 Z.z. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, pričom aj v danom prípade vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy a teda mal by byť schopný poskytnúť odporcovi pomoc ako profesná organizácia, bez potreby zastúpenia advokátom. Zastáva názor, že nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. Konaním vedľajšieho účastníka 1 zastúpením advokáta dochádza z zbytočného navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, na čo by mal úd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O.s. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a sp. zn. 16Co/100/2012 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/40/2012.

Vedľajší účastník 1 vo svojom odvolaní uviedol, že uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. V predmetnej veci vydal súd platobný rozkaz zo dňa 30.11.2011, č.k. 1Ro/58/2011-20, v ktorom zaviazal odporcu na úhradu celej žalovanej sumy aj s príslušenstvom a navyše odporcu zaviazal ako spotrebiteľa nahradiť navrhovateľovi aj poplatok za súdne konanie 22,50 Eur a trovy konania v sume 85,50 Eur. Ak by odpor nepodal vedľajší účastník došlo by k správoplatneniu priznanej premlčanej pohľadávky proti spotrebiteľovi. Súd pri priznaní trov dodávateľovi v platobnom rozkaze, ktorý si vedome uplatňovať premlčaný nárok priznal mu celé trovy konania, ktoré vôbec nekrátil a neaplikoval v jeho prípade ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka je aplikácia § 150 ods. 1 na danú právnu vec nenáležitá. Pre posúdenie možnosti aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia návrhu. Vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov spôsobil už jeho vstup do konania aj bez vyjadrenia vo veci samej pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. K novej aplikácii § 150 ods. 2 tiež uviedol, že v predmetnej veci ani toto nie je na mieste. Predmet veci predstavuje hodnotu 380,49 Eur s príslušenstvom a uplatnené trovy vedľajšieho účastníka sumu 86,04 Eur. Z dôvodovej správy ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané a to obdobne ako je to upravené aj v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje

Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ide však o konanie, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. O takýto prípad v súdnej veci nejde. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a v rozpore s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na znenie čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ a dôvodovú správu zákona č. 332/2011 Z.z. Zdôraznil v závere, že ak by nemajetnému Združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. K priznaniu trov vedľajšieho účastníka (aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia) ak dôjde k späťvzatiu návrhu po vstupe vedľajšieho účastníka, poukázal na desiatky rozhodnutí iných súdov, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Nepriznanie trov konania, prípadne moderačné právo súdu znížiť trovy konania sú podľa § 150 ods. 1 O.s.p. formulované ako právo súdu, nie ako jeho povinnosť. Súd musí vo svojom rozhodnutí pri aplikácii citovaného ustanovenia náležite a presvedčivo odôvodniť prečo tak postupoval, aby bolo rozhodnutie v tejto časti preskúmateľné a nemalo črty svojvoľie. Do úvahy je potrebné brať aj také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať tiež na postoj účastníkov v konaní. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v jeho časti o náhrade trov vedľajšiemu účastníkovi 1 zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania vo výške 86,04 Eur. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,09 Eur. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka, navrhol s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prerušiť toto konanie a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré formuloval pod bodmi 1, 2, 3, 4:

1. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod podporou Združení na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa rozumie aj právo na plnú náhradu trov súdneho konania.

2. a) Či sa má čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov patrí plná náhrada trov konania ako vedľajšiemu účastníkovi na strane spotrebiteľa za úspešné vedenie súdneho sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa Smernice EP a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

b) Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že Združeniu patrí plná náhrada trov v súdnom konaní, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťvzatií žaloby žalobcom po námietke premlčania vznesenej v konaní vedľajším účastníkom.

3. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a Zdrużenia na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak súd neprizná právo na plnú náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov napriek ich úspechu v súdnom konaní a nevyporiada sa s odlišnými súdnymi rozhodnutiami v obchodných veciach, ktoré boli súdu predložené, a ktoré sú zjavne odlišne právne odôvodnené.

4. Či právna úprava akou je ustanovenie § 142 až § 151 O.s.p. odporuje právu EÚ, ak neumožňuje združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov priznať plnú náhradu trov konania napriek dosiahnutému procesnému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi plnú náhradu trov konania priznať umožňuje.

Uvedené otázky považuje za otázky zásadného právneho významu, pretože s poukazom na dôvody uvádzané v tomto podaní ide o otázku holej existencie Združenia a de facto o otázku prežitia Združenia. Opätovne si vyčíslil trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktoré podľa tarify vychádzajúcej z hodnoty veci 380,49 Eur predstavuje podľa § 10 ods. 2 advokátskej tarify za 1 úkon právnej služby 28,22 Eur + režijný paušál za rok 2012 7,63 Eur. Prvostupňové trovy predstavujú odmenu za 2 úkony (prevzatie a príprava zastúpenia) 28,22 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, odpor zo dňa 30.03.2012 28,22 Eur + režijný paušál 7,63 Eur + 20% DPH a tak vyčíslená odmena advokáta spolu s DPH činí 86,04 Eur.

K doručenému odvolaniu navrhovateľa sa účastníci nevyjadrili. Obdobne nebolo podané písomné vyjadrenie ani k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že len odvolanie vedľajšieho účastníka 1 je čiastočne dôvodné, odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

V zmysle ods. 2 § 146 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody vhodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznaná náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. To neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Cit. ust. § 146 ods. 1 vyjadruje výnimku, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide teda o prípady, kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ust. ods. 2 potom ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ktorý je výnimkou), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Podmienky pre aplikáciu vety druhej cit. ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v danom prípade splnené neboli, keďže k späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporcu.

S poukazom na vyššie uvedené, potom v danom prípade žalobca späťvzatím podanej žaloby z čisto procesného hľadiska, ktoré je v danom prípade potrebné zohľadniť, zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V dôsledku toho vznikla povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov vhodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pre to, aby bol navrhovateľ, ktorý procesne zaviniel zastavenie konania, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Pojem drobný spor zákonodarca v novele Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 384/2008 Z.z. prvýkrát použil v ust. § 29 ods. 6 O.s.p., keď zakotvil, že súd nemôže za opatrovníka ustanoviť zamestnanca súdu, ktorý pojednáva vec; to ale neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 500,- Eur (ďalej len „drobné spory“).

Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal od odporcu zaplattenia 380,49 Eur istiny s príslušenstvom z dôvodu čerpania a riadneho nesplatenie prečerpania na účte podľa zmluvy zo dňa 14.08.2004, ktorá pohľadávka bola na neho postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006 od postupcu Všeobecnej úverovej banky, a.s.

V zmysle § 200ea Občianskeho súdneho poriadku ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500,- Eur od tohto okamihu ide o drobný spor (ods. 1). Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony, b) sociálneho zabezpečenia, c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní, d) vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, e) konania o dedičstve, f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti, g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania, h) sporov pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov, i) ochrana osobnosti (ods. 2). Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa ods. 1, konanie sa považuje za drobný spor (ods. 3).

Keďže predmetom daného konania je zaplattenie sumy 380,49 Eur, teda sumy nižšej ako 500,- Eur, ide podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o tzv. drobný spor.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže v danom prípade už bolo právoplatnou časťou preskúmaného rozsudku návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovené, mal plný úspech vo veci a v zmysle vyššie citovaného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. mu vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie citovaným ustanovením novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008, bola pre náhradu trov konania zakotvená výnimka z cit. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej, hoci bol účastník v spore plne úspešný, súd mu môže náhradu trov konania nepriznať, prípadne i znížiť a to výlučne v drobných sporoch v zmysle cit. § 200ea O.s.p. a za splnenia podmienky, že trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke. Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov podľa tohto ustanovenia zákon neupravuje. Posúdenie naplnenia podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia na rozhodnutie o trovách konania je preto výlučne na úvahe súdu. Pre súd preto nemôže byť záväzná dôvodová správa k novele zákona, ktorým bola prijatá novelizácia § 150 O.s.p. Môže však slúžiť ako základné orientačné vodítko ozrejmujúce úmysel zákonodarcu.

Podľa textu dôvodovej správy k § 150 O.s.p. sa predkladateľ odvoláva na Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým bolo ustanovené Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, kde sa navrhuje pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Zo znenia citovaného § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že rozhodujúcim je pomerovanie výšky trov konania k výške pohľadávky. V danom prípade navrhovateľ uplatňuje voči odporcovi na zaplatenie sumu 380,49 Eur, pričom trovy prvostupňového konania vedľajší účastník vyčíslil sumou 86,04 Eur, za dva úkony právnej služby: prevzatie veci a príprava zastúpenia v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len cit. vyhl.), a podanie odporu proti platobnému rozkazu v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhl. k tomu + 2 x režijný paušál po 7,63 Eur + 20% DPH v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl. z odmeny za právne zastúpenie.

Odvolačný súd zhodne s prvostupňovým súdom na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade sú trovy konania navrhovateľa neprimerané voči pohľadávke, v dôsledku čoho boli splnené podmienky cit. § 150 ods. 2 O.s.p. na zníženie ich náhrady súdom. Zohľadnil pritom i tú skutočnosť, že v prípade odvolateľa vystupujúceho ako vedľajší účastník z vlastného podnetu na strane odporcu ide o hromadne podávané všeobecné podania v rôznych konaniach majúcich základ v spotrebiteľských zmluvách, čím je daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby. Odvolačný súd pritom považoval za primerané priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi do výšky 1/2-iny uplatnenej náhrady trov konania, t.j. do výšky 43,02 Eur. Takto priznaná náhrada trov pokryje i primeranú časť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 1.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania, s použitím ust. § 220 O.s.p., zmenil a navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 43,02 Eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol z odvolateľov úspešný len vedľajší účastník 1 na strane odporcu aj to len čiastočne. Odvolačný súd preto s použitím § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.